

بررسی تغییرات اسیدپتته محیط کشت جلبک سبز
(*Scenedesmus quadricauda*) تحت تنش های شیمیایی

احمدرضا پیرعلی زفره ئی

گروه شیلات، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۰۱/۲۵ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۰۳/۲۸

چکیده

فاکتورهای زیستی، فیزیکی و شیمیایی از مهم ترین عواملی است که تاثیر بسزایی در فیزیولوژی جلبک های آبی دارند. تغییر این عوامل، سبب اختلال در چرخه زندگی و همچنین خصوصیات فیزیولوژیکی جلبک ها می گردد. در این پژوهش تغییرات اسیدپتته محیط کشت در جلبک سبز *Scenedesmus quadricauda* (Turp.) Bréb. در سه محیط مختلف، تحت تنش های شیمیایی علف کش متری بوزین و سختی آب بررسی گردید. آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی طی ۲۱ روز انجام پذیرفت. تغییرات اسیدپتته در محیط الف و ب به ترتیب با سختی آب و علف کش در ارتباط مستقیم بود. نتایج تغییرات اسیدپتته در محیط الف، حاکی از ارتباط مستقیم با مقادیر کلروفیل **b** و **a** و کارتنوئید است. نتایج آنالیز واریانس داده ها نیز وجود اختلاف معنی دار در برخی از تیمارها در محیط های مختلف را تایید می نماید ($P < 0.05$). بیشترین مقدار کارتنوئید در سطح ۱۵۰ میلی گرم کلسیم کربنات مشاهده شد. در مجموع می توان بیان نمود که جلبک سبز *Scenedesmus quadricauda* گونه ای با دامنه تحمل زیاد نسبت به تغییرات اسیدپتته محیط کشت، همزمان با تنش های شیمیایی سختی و علف کش متری بوزین است.

واژگان کلیدی: اسیدپتته، تنش شیمیایی، جلبک سبز، *Scenedesmus quadricauda*، کلروفیل **a**

*نگارنده پاسخگو: ahmadreza.pirali@gmail.com

مقدمه

جلبک‌ها از نظر اقتصادی در تولید مواد پروتئینی اهمیت زیادی دارند، زیرا بطور مستقیم یا غیر مستقیم در زنجیره غذایی آبزیان، بخصوص ماهی‌ها و همچنین انسان قرار می‌گیرند. همچنین این گروه با عمل فتوسنتز بر اکسیژن محیط افزوده، از این راه سبب تصفیه آب‌های آلوده و فاضلاب‌ها می‌شوند (حیدری و همکاران، ۱۳۹۰). عواملی نظیر دما، pH و سختی آب، باعث تاثیرات کاملاً معنی‌داری بر مقاومت و حساسیت موجودات در مقابل آفت‌کش‌ها می‌شود (پیری و همکاران، ۱۳۷۷). تحقیقات انجام شده نشان می‌دهد که مقادیر مختلف اسیدیته می‌تواند بر روی رشد جلبک‌ها به طور معنی‌داری اثرگذار باشد، البته تحمل انواع گوناگون جلبک‌ها نسبت به کاهش اسیدیته متفاوت می‌باشد (Penderson & Hensen, 2003). ارزیابی گونه‌های جلبکی نشان می‌دهد که واکنش جلبک‌ها نسبت به مواد شیمیایی خیلی گسترده است. حساسیت‌های مختلف گونه‌های جلبک می‌تواند سبب تغییرات در جوامع زیستی شود. بدین وسیله ممکن است منجر به تغییرات در کارکرد و ساختارها در اکوسیستم‌های آبی گردد (Ma et al., 2004). گوناگونی در میزان اسیدیته به طرق مختلف، انتشار انواع اشکال کربن دی‌اکسید و مقدار کربن در دسترس، مقدار فلزات سنگین و تغییر مواد مغذی ضروری و در سطوح اسیدیته‌ی بسیار بالا آثار فیزیولوژیکی مستقیمی را بر جلبک‌ها بر جا گذارد (Krauss, 1958). بیشتر مطالعات تأثیر اسیدیته بر رشد جلبک‌ها، در محیط‌های آب شیرین انجام شده است که سیستم بافری کربنات در آن ضعیف‌تر از آب شور است و اسیدیته می‌تواند نوسانات شدیدی داشته باشد (Lavens & Sorgeloos, 1996). استفاده زیاد از علف‌کش‌های کشاورزی اثراتی را بر روی ارگانسیم‌های غیرهدف از جمله جلبک‌ها می‌گذارد. علف‌کش متری بوزین از گروه تریازینون‌ها با فرمول شیمیایی $C_8H_{14}N_4O_5S$ برای دفع آفات در مزارع استفاده می‌شود (Weed Society of America, 1994). این علف‌کش بالاترین سمیت را در گیاهان آبی و جلبک‌های آب شیرین دارد (Fairchild et al., 1998). متری بوزین با پروتئین D1 کمپلکس PSII (Photosystem) پیوند برقرار نموده، که خود دومین پذیرنده الکترون PSII می‌باشد و به عنوان بازدارنده فتوسنتز شناخته می‌شود (Lurling et al., 2006). از طرف دیگر تاثیرات سمی علف‌کش‌ها با توجه به میزان سختی آب متفاوت است. مطالعات در ارزیابی اثرات

سختی آب (کلسیم یا منیزیم) بر سمیت فلزات بر جلبک‌های تک‌سلولی نشان داده است که سمیت فلزات بوسیله کلسیم و منیزیم کاهش پیدا می‌کند و با هم برای باند شدن در سطح سلول دیواره جلبک به رقابت می‌پردازند (Amanda et al., 2002). گونه‌ی مورد آزمایش (Turp.) Bréb. *Scenedesmus quadricauda* متعلق به جنس *Scenedesmus* تیره *Acenedesmaceae* و راسته *Chlorochocales* از جلبک‌های سبز *Chlorophyta* می‌باشد. سندسموس یک جلبک سبز کوچک، غیرمتحرک، فاقد تاژک، کلونی‌دار و دارای دیواره سلولی حاوی سلولز است (Hegewald & Hanagata, 2002). جلبک سبز *Scenedesmus quadricauda* قابلیت استفاده برای نشان دادن تاثیرات آلاینده‌ی علف‌کش‌ها در محیط‌های آبی را دارد. تاکنون مطالعات بسیاری در ارتباط با سمیت ترکیبات ارگانیک و غیرارگانیک بر جلبک *S. quadricauda* صورت گرفته است. علت آن فراوانی این جلبک در محیط‌های آب شیرین و اینکه از اجزای اصلی در زنجیره غذایی آب شیرین است، می‌باشد (Wong, 2000). این مطالعه با هدف بررسی اثرات اکوفیزیولوژیکی تغییرات اسیدیته محیط کشت در جلبک سبز *S. quadricauda* تحت تنش‌های شیمیایی مختلف سختی آب و علف‌کش متری بوزین (محدوده pH اسیدی تا قلیایی) همراه با برآورد تغییرات کلروفیل *b* و کارتنوئیدها می‌باشد.

مواد و روش‌ها

تهیه ذخیره اولیه جلبک

جمع‌آوری اولیه نمونه‌های جلبکی از آب استخرهای خاکی پرورش ماهی انجام گردید. سپس با استفاده از میکروبیپت سلول‌های فیتوپلانکتونی را جدا نموده و با بهره‌گیری از محیط کشت جامد آگار و تجدید مداوم کشت استوک خالص تهیه گردید. برای تهیه محیط کشت جامد، ۲ گرم آگار-آگار (Agar) جامد به ۲۵۰ میلی لیتر آب مقطر و محیط کشت (Bold Basal Medium) (BBM) اضافه شد. محیط کشت تهیه شده در دمای ۱۲۱ درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۵ دقیقه اتوکلاو گردید. آنگاه محلول بصورت مایع و تقریباً گرم و در شرایط ضد عفونی و استریل شده در پتری دیش‌های پلاستیکی ریخته و در آن با پارافیلیم بسته شد. پس از تشکیل کلونی و مشاهده آنها در زیر میکروسکوپ، کلونی‌های جلبک به محیط کشت مایع منتقل گردید. جلبک‌ها بعد از کشت‌های متوالی در محیط کشت مایع خالص گردید. پس از اطمینان از خالص

روز در قالب طرح کاملاً تصادفی و شرایط آزمایشگاهی (دمای 22 ± 2 ، فتوپریود ۱۲ ساعت نور : ۱۲ ساعت تاریکی و شدت نور ۸۰ میکرومول فوتون بر متر مربع بر ثانیه) انجام پذیرفت. علف کش متری بوزین از شرکت ژکم ساخت کشور چین با درجه خلوص ۷۰ درصد تهیه گردید که در این آزمایش به صورت ۱۰۰ درصد محاسبه و لحاظ شد.

سنجش پارامترهای اکوفیزیولوژیکی

مقادیر اسیدپتیه روزانه در تیمارهای مختلف بوسیله pH متر دیجیتالی (Metrohm مدل ۷۴۴۰)، اندازه گیری شد. به منظور محاسبه مقادیر کلروفیل *a* و *b*، کارتئوئیدها برحسب میلی گرم در لیتر در روز پایانی، ۱۵۰ میلی لیتر از هر تیمار را با عبور از کاغذ صافی واتمن ۴۱ توسط پمپ وکیوم فیلتر و در آن در دمای ۸۰ درجه سانتی گراد بمدت ۱ ساعت خشک شد. سپس هر نمونه را در لوله‌های آزمایش همراه با استون ۹۶ درصد بصورت در بسته بمدت یک شبانه روز انکوبات شد، سپس نمونه‌ها در سرعت ۳۰۰۰ دور در دقیقه برای مدت ۵ دقیقه در دستگاه سانتریفیوژ (Centurion Scientific Ltd) قرار داده شد. مایع رویی هر نمونه جدا و میزان جذب آن بوسیله دستگاه اسپکتوفتومتری (مدل جنوی) در طول موج های ۶۵۴، ۶۱۸، ۵۹۲، ۶۶۶، ۶۴۵، ۶۵۳، ۴۷۰، ۴۵۵ نانومتر قرائت شد و بر اساس رابطه زیر برای مقادیر مورد نظر محاسبه شد (Parsons et al., 1984).

$$\text{Chl } a = 15.65A_{666} - 7.34A_{653}$$

$$\text{Chl } b = 27.05 - 11.21A_{666}$$

$$\text{Total Carotene} = 1000A_{470} - 2.860\text{Chl } a - 129.2\text{Chl } b / 245$$

A=مقدار جذب قرائت شده

سازی، جلبک *S. quadricauda* در ارلن مایرهای دو لیتری با محیط کشت BBM بطور انبوه کشت داده شد. ترکیب محیط کشت BBM مورد استفاده در این تحقیق شامل NaNO_3 (۲۵ گرم)، K_2HPO_4 (۱۰ گرم)، KH_2PO_4 (۱۵ گرم)، $\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$ (۷/۵ گرم)، NaCl (۲/۵ گرم)، CaCl_2 (۲/۵ گرم)، MnCl_2 (۱/۴۴ گرم)، ZnSO_4 (۸/۸۲ گرم)، MoO_3 (۰/۷۱ گرم)، $\text{Co}(\text{NO}_3)_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$ (۰/۴۹ گرم)، H_3BO_3 (۱۱/۴ گرم)، KOH (۳۱ گرم)، FeSO_4 (۴/۹۸ گرم) و EDTA (۵۰ گرم) بود که تماماً در یک لیتر آب مقطر ریخته شد و pH آن قبل از اتوکلاو با استفاده از HCl ۰/۱ نرمال و NaOH ۰/۱ نرمال در ۶/۸ تنظیم گردید (Nichols, 1973).

روش انجام آزمایش

برای بررسی اثرات اکوفیزیولوژیکی تغییرات اسیدپتیه محیط کشت در جلبک سبز سندسموس کوادریکودا تحت تنش‌های شیمیایی سه محیط الف- تنش سختی آب (سطوح مختلف ۰، ۵۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ میلی گرم در لیتر کلسیم کربنات)، ب- تنش علف کش متری بوزین (سطوح مختلف ۰/۱، ۵ و ۱۰ میلی گرم در لیتر) و ج- تنش توام سختی آب و متری بوزین (سطوح ترکیبی محیط های قبلی) قرار گرفت. آزمایش با سه تکرار در ارلن مایرهای ۲۵۰ میلی لیتری با استفاده از استوک خالص جلبک سندسموس کوادریکودا و محیط کشت BBM در مدت ۲۱

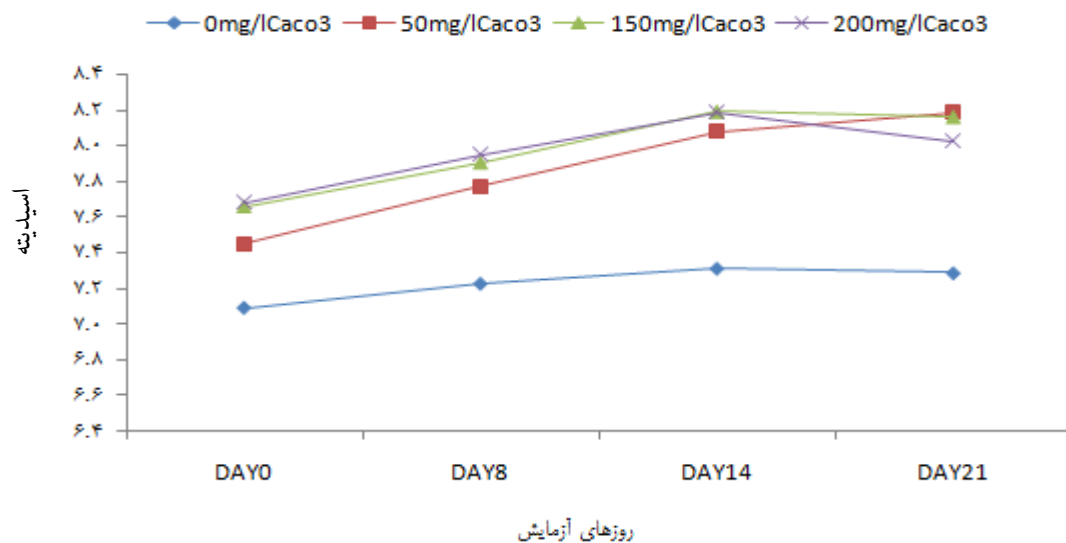
آنالیز آماری

آنالیز آماری داده ها با تجزیه واریانس یک طرفه (One-way ANOVA) انجام شد. برای مقایسه میانگین ها از آزمون دانکن در سطح معنی دار ۵ درصد استفاده شد و کلیه آنالیزهای آماری با استفاده از نرم افزار آماری SPSS نسخه ۱۶ صورت گرفت.

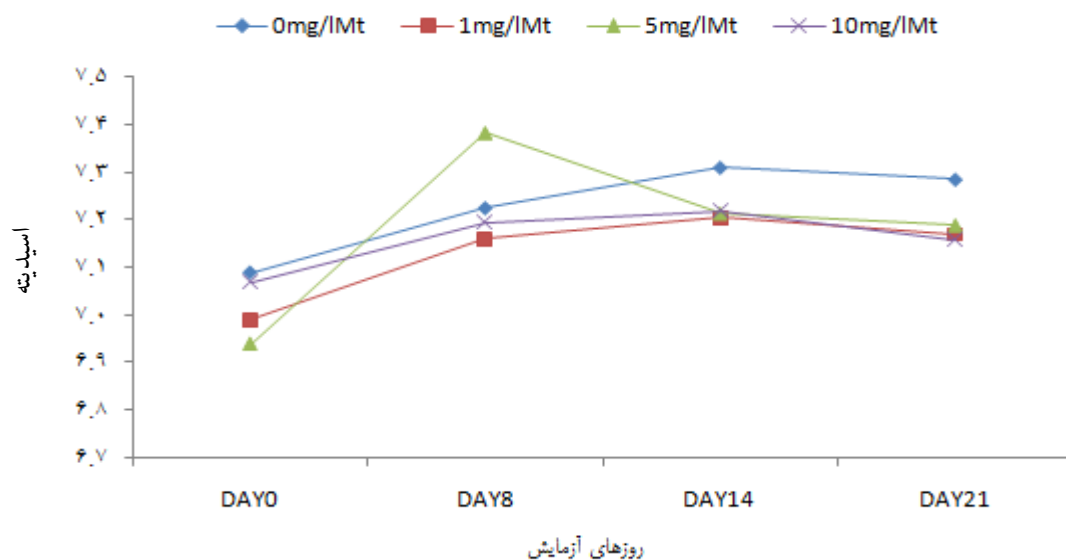
نتایج

باشد (شکل ۱). در محیط ب، با توجه به خاصیت اسیدی سموم، کمترین pH در سطح ۱۰ میلی گرم بر لیتر علف کش متری بوزین و بیشترین pH در سطح در تیمار شاهد قابل مشاهده است (شکل ۲). در محیط ج، بیشترین pH در سطح ۵ میلی گرم بر لیتر علف کش متری بوزین ۲۰۰ میلی گرم بر لیتر سختی و کمترین pH در سطح ۱۰ میلی گرم بر لیتر علف کش متری بوزین ۵۰+ میلی گرم بر لیتر سختی قابل مشاهده است (شکل ۳ الی ۵).

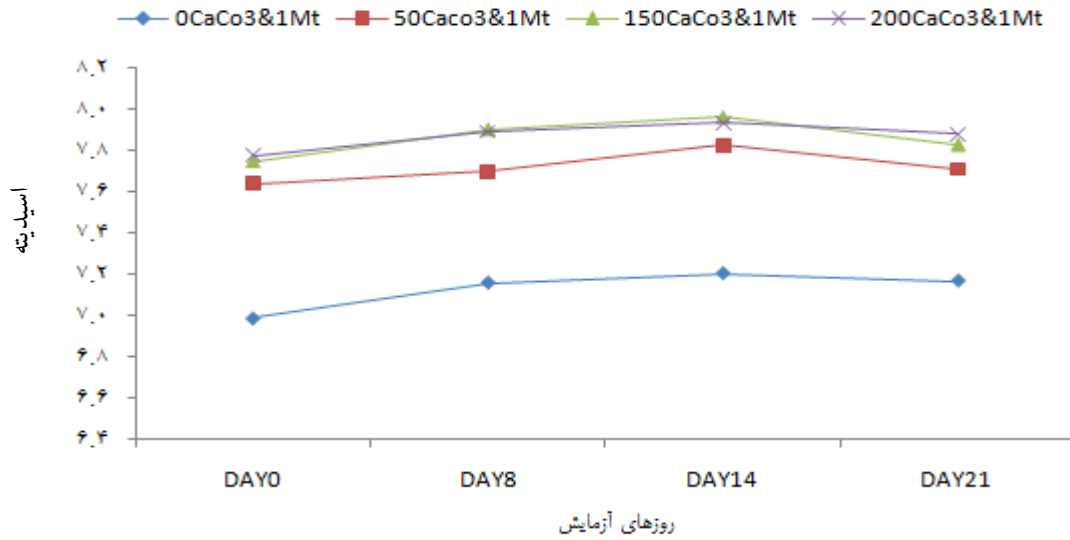
تغییرات اسیدیته (در پایان هر هفته) در سطوح مختلف تیمارهای آزمایش در شکل های (۱ الی ۵) آورده شده است. تغییرات اسیدیته در محیط الف در یک دوره ۲۱ روزه حاکی از آنست که با افزایش سختی آب، pH افزایش پیدا کرده است، اما در هفته سوم این روند معکوس و در این بین گروه شاهد بیشترین کاهش را داشته است، در سطوح دیگر تقابل تنش سختی و اسیدیته باعث گردید این روند تاثیر کمتری داشته



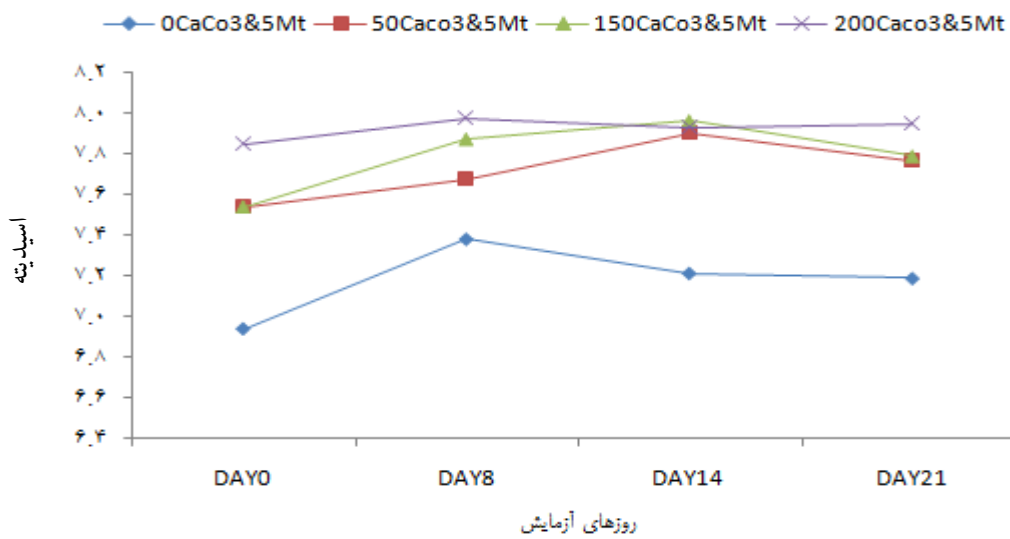
شکل ۱- تغییرات اسیدیته در سطوح مختلف سختی آب- محیط الف



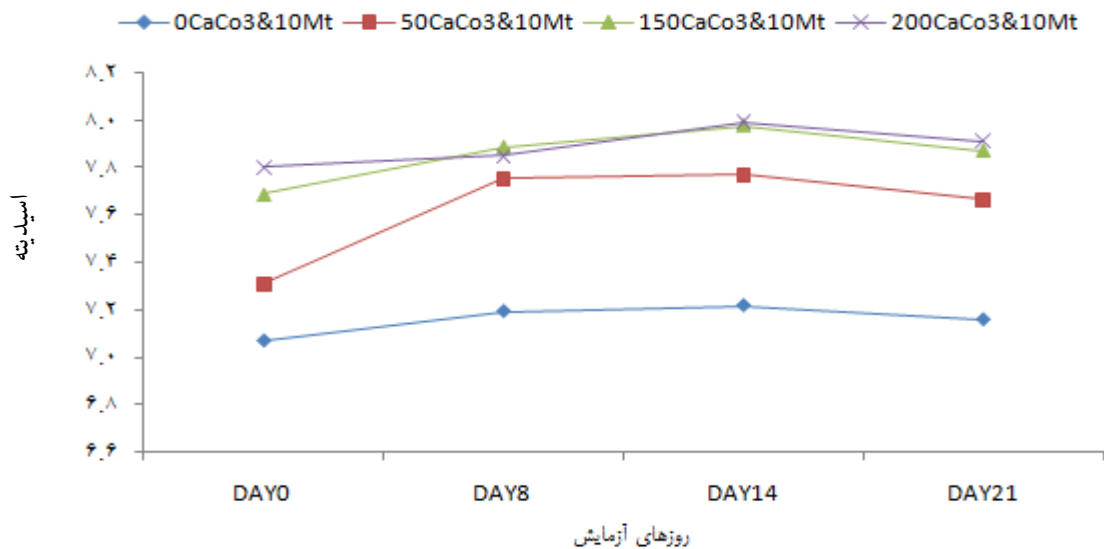
شکل ۲- تغییرات اسیدیته در سطوح مختلف متری بوزین- محیط ب



شکل ۳- تغییرات اسیدیته در سطوح مختلف سختی آب و سطح ۱ میلی گرم برلیتر متری بوزین - محیط ج



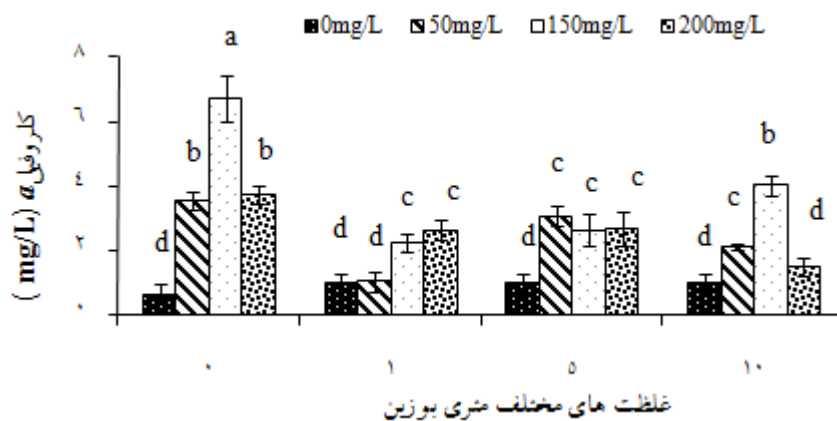
شکل ۴- تغییرات اسیدیته در سطوح مختلف سختی آب و سطح ۵ میلی گرم برلیتر متری بوزین - محیط ج



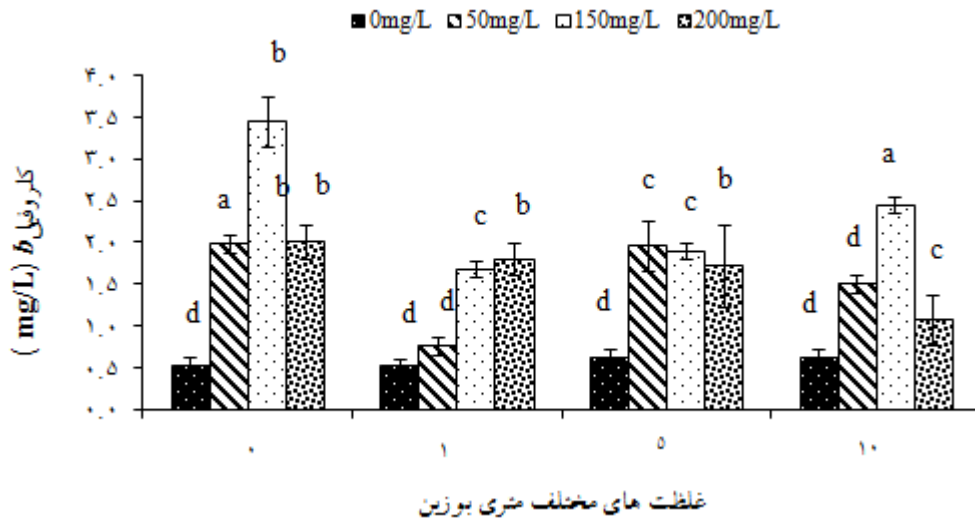
شکل ۵- تغییرات اسیدیته در سطوح مختلف سختی آب و سطح ۱۰ میلی گرم بر لیتر متری بوزین- محیط ج

بوزین +۱۵۰ میلی گرم بر لیتر سختی و ۵ میلی گرم بر لیتر علف کش متری بوزین +۵۰ میلی گرم بر لیتر سختی در محیط ج، بیشترین مقادیر کلروفیل *a* را بخود اختصاص داده اند (۳/۰۸ و ۴/۰۳ میلی گرم بر لیتر)، که نشان دهنده بر هم کنش بین سختی آب و علف کش متری بوزین می باشد. در رابطه با مقادیر کلروفیل *b* نیز همین شرایط بطور نسبی مشاهده می شود (شکل ۴). نتایج آنالیز واریانس داده ها نیز وجود اختلاف معنی دار ($P < 0.05$) در برخی از تیمارها در محیط های مختلف را تایید می نماید.

تغییرات مقادیر کلروفیل *a* و *b* در تنش های مختلف شیمیایی در شکل (۶ و ۷) قابل مشاهده است. با بررسی مقادیر کلروفیل *a* تیمار شاهد در مقایسه با تیمارهای هر سه محیط کمترین مقدار را دارد (۰/۶۶۴ میلی گرم بر لیتر)، سطح ۱۵۰ میلی گرم بر لیتر سختی بیشترین میزان کلروفیل *a* را در محیط الف (۶/۷۳ میلی گرم بر لیتر)، به ترتیب سطوح ۱۰ و ۱ میلی گرم بر لیتر علف کش متری بوزین بیشترین مقدار کلروفیل *a* در محیط ب (۱/۰۱۶ و ۱/۰۱۲ میلی گرم بر لیتر)، به ترتیب تیمارهای ۱۰ میلی گرم بر لیتر علف کش متری



شکل ۶- تغییرات مقادیر کلروفیل *a* در تنش های مختلف شیمیایی



شکل ۷- تغییرات مقادیر کلروفیل *b* در تنش های مختلف شیمیایی

سطح ۱۵۰ میلی گرم بر لیتر سختی در محیط الف (۶۲۶/۱۱) میلی گرم بر لیتر، ۱ میلی گرم بر لیتر علف کش متری بوزین در محیط ب (۱۰۵/۲۲) میلی گرم بر لیتر، و به ترتیب سطوح ۱۰ میلی گرم بر لیتر علف کش متری بوزین + ۱۵۰ میلی گرم بر لیتر سختی (۳۵۶/۲۵) میلی گرم بر لیتر) و ۵ میلی گرم بر لیتر علف کش متری بوزین ۵۰ میلی گرم بر لیتر سختی آب (۲۶۷/۳۲) میلی گرم بر لیتر) می باشد.

در جدول (۱) مقادیر کارتنوئید طی تغییرات اسیدیته در سطوح مختلف سختی آب و علف کش متری بوزین نمایش داده شده است. کمترین مقدار کارتنوئید در هر سه محیط الف، ب و ج به ترتیب شامل سطوح شاهد (۱۰۰/۷۱) میلی گرم بر لیتر، ۱۰ میلی گرم بر لیتر علف کش متری بوزین (۹۱/۰۶) میلی گرم بر لیتر، ۱ میلی گرم بر لیتر علف کش متری بوزین (۱۰۰/۰۷) میلی گرم بر لیتر سختی آب (۱۰۰/۰۷) میلی گرم بر لیتر) می باشد، از طرفی بیشترین مقدار کارتنوئید نیز مربوط به

جدول ۱- مقادیر رنگدانه ها طی تغییرات اسیدیته در سطوح مختلف سختی آب و متری بوزین

تیمار	کارتنوئیدها (برحسب میلی گرم بر لیتر)	
	۰ میلی گرم بر لیتر کلسیم کربنات	۰
۱۰۰/۷۱۸	۵۰ میلی گرم بر لیتر کلسیم کربنات	
۳۴۳/۹۶	۱۵۰ میلی گرم بر لیتر کلسیم کربنات	
۶۲۶/۱۱	۲۰۰ میلی گرم بر لیتر کلسیم کربنات	
	۰ میلی گرم بر لیتر علف کش	۰
۱۰۰/۷۱۸	۱ میلی گرم بر لیتر علف کش	
۱۰۵/۲۲	۵ میلی گرم بر لیتر علف کش	
۱۰۱/۵۱	۱۰ میلی گرم بر لیتر علف کش	
	۱ میلی گرم بر لیتر علف کش + ۵۰ میلی گرم بر لیتر سختی	۰
۱۰۰/۷۱۸	۱ میلی گرم بر لیتر علف کش + ۱۵۰ میلی گرم بر لیتر سختی	
۳۴۳/۹۶	۱ میلی گرم بر لیتر علف کش + ۲۰۰ میلی گرم بر لیتر سختی	
۶۲۶/۱۱	۵ میلی گرم بر لیتر علف کش + ۵۰ میلی گرم بر لیتر سختی	
۳۵۶/۷۴	۵ میلی گرم بر لیتر علف کش + ۱۵۰ میلی گرم بر لیتر سختی	
۱۰۰/۷۱۸	۵ میلی گرم بر لیتر علف کش + ۲۰۰ میلی گرم بر لیتر سختی	
۱۰۵/۲۲	۱۰ میلی گرم بر لیتر علف کش + ۵۰ میلی گرم بر لیتر سختی	
۱۰۱/۵۱	۱۰ میلی گرم بر لیتر علف کش + ۱۵۰ میلی گرم بر لیتر سختی	
۱۳۹/۶۰	۱۰ میلی گرم بر لیتر علف کش + ۲۰۰ میلی گرم بر لیتر سختی	
۱۰۰/۷۱۸	۱۰ میلی گرم بر لیتر علف کش + ۲۰۰ میلی گرم بر لیتر سختی	

بحث و نتیجه گیری

مقایسه نتایج حاصل از تغییرات اسیدیته با مقادیر کلروفیل a و b و کارتنوئید در محیط الف حاکی از ارتباط مستقیم بین اسیدیته و مقادیر کلروفیل a و b و کارتنوئید می باشد. تغییرات اسیدیته در تنش سختی، نشاندهنده ارتباط مستقیم با افزایش سختی آب در محیط الف است، از طرفی برهم کنش سختی و اسیدیته باعث تحریک *Scenedesmus quadricauda* گردیده است بطوریکه بیشترین مقدار کارتنوئید در سطح ۱۵۰ میلی گرم کربنات کلسیم می باشد. در محیط ب، تغییرات اسیدیته در تنش علف کش متری بوزین، باعث گردیده کلروفیل a و b به عنوان شاخص فتوسنتز در سطوح ۱۰ و ۱ میلی گرم بر لیتر علف کش متری بوزین بیشترین مقدار و در سطح ۱ میلی گرم بر لیتر علف کش متری بوزین بیشترین مقدار کارتنوئید مشاهده گردد. این نتایج در واقع توانایی فتوسنتز جلبک *Scenedesmus quadricauda* را نشان می دهد. در مطالعه کسای و

همکاران (۱۳۹۱) با افزایش غلظت آلومینیوم، pH نیز افزایش داشت و تیمارهای آزمایش نسبت به گروه شاهد افزایش معنی داری داشتند. Rai و همکاران (۱۹۸۶) گزارش کردند غلظت کل فلزات در محلول از طریق فرم های حل نشدنی کربنات و یا کمپلکس هیدروکسید کاهش یافته و منجر به کاهش سمیت فلزات کمیاب می شود (Amanda et al., 2002). در محیط ج، در تنش توام سختی آب و علف کش متری بوزین در مجموع نشان دهنده برهم کنش سختی آب و علف کش متری بوزین است، بطوریکه مقادیر کلروفیل a و b در سطح ۵ میلی گرم بر لیتر علف کش متری بوزین + ۲۰۰ میلی گرم بر لیتر سختی، بیشترین مقدار را داشته باشد. البته می توان گفت علاوه بر توانایی جلبک سندسموس، سختی هم در تحریک شدن خود جلبک برای تقسیم سلولی و فتوسنتز بی تاثیر نبود و همچنین تحت تاثیر تعدادی از فاکتورهای محیطی و تغذیه ای مانند دما، pH، دسترسی به منبع کربن و میزان هوادهی، میزان و شدت نور می باشد (پیرعلی و همکاران، ۱۳۹۳). Ma (۲۰۰۲) نیز نشان داد که تاثیر ۳۰ نوع علف کش گوناگون

غلظت کم علف‌کش های 2,4-D یا glyphosate باعث تحریک رشد *S. quadricauda* شد و در سختی های بیشتر (۲۰ و ۲۰۰ میلی‌گرم در لیتر به ترتیب برای 2,4-D و glyphosate) رشد کاملاً متوقف گردید و در نتیجه کاهش یا افزایش در غلظت سم باعث تحریک یا توقف رشد جلبک شد. بنابراین از *Scenedesmus quadricauda* می‌توان به عنوان بیواندیکاتور مناسب برای آلاینده علف‌کش در محیط های آبی استفاده کرد. به طور کلی می‌توان بیان نمود که جلبک سبز *Scenedesmus quadricauda* گونه ای با دامنه تحمل وسیع نسبت به تغییرات محیطی مانند اسیدیته و همزمان تنش های شیمیایی سختی و علف‌کش متری بوزین است و با توجه به ویژگی های منحصر بفرد این جلبک می‌توان آن را در خودپالایی سیستم های آبی موثر دانست.

برای جلبک، *Scenedesmus obliquus* دامنه گسترده و تحمل بیشتری در مقایسه با جلبک *Chlorella pyrenoidosa* داشت. یافته های تحقیق حاضر نشان می‌دهد که مقادیر بالای سختی (۲۰۰ و ۱۵۰ میلی‌گرم در لیتر کلسیم کربنات در این مطالعه) در اکثر تیمارها سبب افزایش میزان کلروفیل a و b می‌شود که در واقع اثر باز دارندگی سختی بر عملکرد سم متری بوزین در توانایی فتوسنتز جلبک است. بررسی تغییرات اسیدیته هم ارتباط مستقیم بین میزان کلروفیل a و b را با این پارامتر نشان داد. از طرفی رشد جلبک *S. quadricauda* تا پایان هفته دوم نیز می‌تواند به طور متناسبی سبب افزایش pH محیط کشت در کلیه تیمارها شده باشد. به طور کلی جلبک *S. quadricauda* در محدوده ی اسیدیته ی ۷ تا ۸ بهترین عملکرد را در این سطح اسیدیته دارد. در مطالعات Wong در سال ۲۰۰۰ در حضور

منابع

- Fairchild, J.F., Ruessler, D.S. & Carlson, A.R. 1998. Comparative sensitivity of five species of macrophytes and six species of algae to atrazine, metribuzin, alachlor, and metolachlor. *Environmental Toxicology and Chemistry*, 17:1830–1834.
- Hegewald, E. & Hanagata, N. 2002. Validation of the new combinations of *Coelastrella* and *Neodesmus* and the description of the new subfamily *Desmodesmoideae* of the *Scenedesmaceae* (Chlorophyta). *Archiv für Hydrobiologie, Supplement 143 [Algological Studies]* 105: 7-9.
- Krauss, R.W. 1958. Physiology of the freshwater algae. *Annual Review of Plant Physiology*, 9: 207-44.
- Lavens, P. & Sorgeloos, P. 1996. Manual on the Production and Use of Live Food for Aquaculture. FAO Fisheries Technical. Rome.
- Lurling, M. & Roessink, I. 2006. On the way to cyanobacterial blooms: Impact of the herbicide metribuzin on the competition between a green alga (*Scenedesmus*) and a cyanobacterium (*Microcystis*). *Chemosphere*, 65:618–626.
- Ma, J. 2002. Differential sensitivity to 30 herbicides among populations of two پیرعلی زفره‌یی، ا. ر.، فرهادیان، ا. و مولایی، ح. ۱۳۹۳. تاثیر سختی های مختلف آب بر برخی از خصوصیات فیزیولوژیکی در ریز جلبک سبز سندسموس کواردیکودا. سومین کنفرانس ملی فیزیولوژی گیاهی - دانشگاه صنعتی اصفهان.
- پیری، م.، نظامی بلوچی، ش. و اوردوگ، و. ۱۳۷۷. بررسی سموم دیازینون و مالاتیون و ماچتی و ساترن بر روی مرگ و میرماهی سفید. *مجله شیلات ایران*، ۷(۴): ۹-۱۹.
- حیدری، ص.، فرهادیان، ا. و محبوبی صوفیانی، ن. ۱۳۹۰. اثرات سطوح مختلف نیترات و آمونیوم در محیط کشت برای رشد جلبک سبز *Scenedesmus quadricauda*، *مجله منابع طبیعی ایران*، ۶۴(۱): ۲۹-۴۰.
- کسایی، م.، سروش نسب، ل. و ساطعی، آ. ۱۳۹۱. اثر آلومینیوم بر رشد، pH، فعالیت آنزیم های آنتی اکسیدانی، اسمولیت ها و تجمع آن در جلبک کلرلا ولگاریس (*Chlorella vulgaris*). *فصلنامه پژوهش های علوم گیاهی*، ۷(۲۶): ۵۹-۶۷.
- Amanda, L., Charles, S.J., Markich, J. L. & Stauber, L.F. 2002. The effect of water hardness on the toxicity of uranium to a tropical freshwater alga (*Chlorella* sp.). *Aquatic Toxicology*, 60: 61–73.

- Parsons, T.R., Maita, Y. & Lalli, C.M. 1984. A manual of chemical and biological methods for seawater analysis. Pergamum Press. Oxford.
- Pendersen, M.F. & Hensen, P.J. 2003. Effects of high pH on the growth and survival of six marine heterotrophic protists. *Marine Ecology Progress Series*, 260: 33–41
- Weed Society of America. 1994. Herbicide Handbook. 6th ed. Champaign. IL, USA.
- Wong, P.K. 2000. Effects of 2, 4-D glyphosate and paraquat on growth, photosynthesis and chlorophyll a synthesis of *Scenedesmus quadricauda* Berb 614. *Chemosphere*, 41:177–182.
- green alga *Scenedesmus obliquus* and *Chlorella pyrenoidosa*. *Environmental Contamination and Toxicology*, 68: 275–281.
- Ma, J., Lin, F., Wang, S. & Xu, L. 2004. Acute toxicity assessment of 20 herbicides to the green alga *Scenedesmus quadricauda* (Turp.) Breb. *Environmental Contamination & Toxicology*, 72: 1164–1171.
- Nichols, H.W. 1973. Growth media – freshwater. In: Stein, J. R. (Editor), Handbook of Phycological Methods–Culture Methods and Growth Measurements. Cambridge University Press Cambridge.

Study of pH Changes of Culture Medium of Green Microalgae (*Scenedesmus quadricauda*) under Chemical Stresses

Pirali Zefrei, A. R.

Dept. of Fisheries, Faculty of fisheries and Environment, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan

Abstract

Biological, chemical and physical factors influence on physiology of aquatic microalgae. Changes in these factors effect and disturb the life cycle of microalgae as well as their physiological parameters. In this study the changes of pH in the culture medium of green algae *Scenedesmus quadricauda* (Turp.)Bréb. In three different culture media under chemical stresses using herbicide Metribuzin and water hardness, was investigated. The experiment was conducted in a completely randomized design for a period of 21 days. Change in acidity of culture media A and B had direct relationship with water hardness and presence of herbicide. Results of pH changes in medium A suggest a direct correlation with the amount of chlorophyll *a, b* and carotenoid. According to the results of analysis of variance, there are also significant differences ($P < 0.05$) in some treatments in different media. The greatest amount of carotenoid was observed at 150 mg/L CaCO_3 . In general, it can be said that the green algae, *Scenedesmus quadricauda* species, had high tolerance to changes in the acidity of the medium, along with chemical stresses caused by water hardness and presence of herbicide Metribuzin.

Keywords : pH, Chemical stresses, Green algae, *Scenedesmus quadricauda*, Chlorophyll *a*

*** Corresponding author:** ahmadreza.pirali@gmail.com